

7. Légy pajzsom és reményem, / Ha kétség látogat,
 Véssem szívembe mélyen / Kereszthalálodat.
 Rád néztek, Rád szünetlen, / S ha majd szívem megáll,
 Öleljen át a lelkem – / Így halni: jó halál.

szöveg: B. Bastie, †1841 | fordító: Áprily L.
 dallam: Halle, 1704

494

1. Ó, Krisz-tus, lát - tam szen - ve - dé - sed,
 S bor - zon - gá - som vé - get nem ért,
 Jaj, hogy ha - lál - kín lett a ré - szed
 É - ret - tem, ár - va bú - nő - sért.

2. A természet velünk zokogja / Halálodért fájdalmait,
 Elbújt a nap, gyászukba rogyva / Siratnak választottaid.
3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk / Kereszten látni tégedet!
 Szent véred mossa csak le bűnünk, / Lelkünk előtt az tár eget.
4. Jóságod mély és mély a hála, / Amellyel hozzád fordulunk;
 Bűnünkért mentél kínhalálba, / Egyetlen Megváltó Urunk.